

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 28 stycznia 2020 r. – UAB „P” przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Białymstoku

(Sprawa C-48/20)

(2020/C 191/08)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB „P”

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ oraz zasadę proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie zastosowaniu, w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym, przepisu krajowego takiego jak art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług⁽²⁾ do faktur z nienależnie wykazanym VAT wystawionych przez podatnika działającego w dobrej wierze, jeżeli:

- działanie podatnika nie wiązało się z oszustwem podatkowym, ale wynikało z błędnej wykładni przepisów prawa dokonanej przez strony biorące udział w transakcji, opartej o wykładnię przepisów prezentowaną przez organy podatkowe i powszechną praktykę w tym zakresie w momencie dokonywania transakcji, przyjmującą wadliwie, że wystawca faktury dokonuje dostawy towarów, podczas gdy faktycznie świadczy usługę pośrednictwa finansowego zwolnioną od VAT oraz
- odbiorca faktury z nienależnie wykazanym VAT miałby prawo do żądania jego zwrotu przy prawidłowym zafakturowaniu transakcji przez podatnika faktycznie dokonującego na jego rzecz dostawy towarów?

⁽¹⁾ Dz. U. 2006, L 347 s.1

⁽²⁾ Dz. U. z 2011 r., Nr 177, poz. 1054, ze zm.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (Polska) w dniu 31 stycznia 2020 r. – Ministerstwo Sprawiedliwości przeciwko R.G.

(Sprawa C-55/20)

(2020/C 191/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministerstwo Sprawiedliwości

Strona pozwana: R.G.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do postępowania dotyczącego odpowiedzialności dyscyplinarnej adwokatów i prawników zagranicznych wpisanych na listę adwokatów, w ramach której to odpowiedzialności adwokata można w szczególności obciążyć karą pieniężną, zawiesić w czynnościach zawodowych lub wydalic z adwokatury, a prawnika zagranicznego można w szczególności obciążyć karą pieniężną, zawiesić jego prawo do świadczenia pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej lub zakazać mu świadczenia pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się przepisy rozdziału III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym⁽¹⁾ (dalej: „dyrektywa usługowa”), w tym art. 10 ust. 6 dyrektywy usługowej? W razie odpowiedzi pozytywnej, czy do powyższego postępowania prowadzonego przed sądami adwokackimi w sprawach, w których od orzeczeń tych sądów nie przysługuje żaden środek zaskarżenia do sądów państwowych lub w których od orzeczeń takich przysługuje wyłącznie nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest kasacja do Sądu Najwyższego, zastosowanie mają przepisy Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (dalej: „Karta”), w tym jej art. 47, także w sprawach, w których wszystkie istotne elementy występują w obrębie jednego państwa członkowskiego?

- 2) Czy w sprawie, w której – w postępowaniu, o którym mowa w pytaniu pierwszym – właściwym do rozpoznania kasacji od orzeczenia lub postanowienia adwokackiego sądu dyscyplinarnego lub zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia takiej kasacji zgodni z obowiązującymi przepisami krajowymi jest organ, który w ocenie tego sądu zgodnej oceną wyrażoną przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 grudnia 2019 r., sygnatura akt III PO 7/18, nie jest niezawisłym i bezstronnym sądem w rozumieniu art. 47 Karty konieczne jest pominięcie przepisów krajowych ustanawiających właściwość takiego organu, a obowiązkiem adwokackiego sądu dyscyplinarnego jest przekazanie takiej kasacji lub zażalenia do rozpoznania organowi sądowemu, który byłby właściwy, gdyby wspomniane przepisy nie stały temu na przeszkodzie?

- 3) Czy w sprawie, w której – w postępowaniu, o którym mowa w pytaniu pierwszym – kasacja od orzeczenia lub postanowienia adwokackiego sądu dyscyplinarnego, zgodnie ze stanowiskiem owego sądu, nie przysługuje ani Prokuratorowi Generalnemu ani Rzecznikowi Praw Obywatelskich, stanowisko to jest zaś:
 - a) sprzeczne ze stanowiskiem wyrażonym w uchwale składu 7 sędziów z dnia 27 listopada 2019 r., sygnatura akt II DSI 67/18, przez Izbę Dyscyplinarną Sądu Najwyższego, tj. organ, który zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi jest właściwy do rozpoznania zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji, lecz który w ocenie adwokackiego sądu dyscyplinarnego zgodnej z oceną wyrażoną przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 grudnia 2019 r., sygnatura akt III PO 7/18, nie jest niezawisłym i bezstronnym sądem w rozumieniu art. 47 Karty,

 - b) zgodne ze stanowiskiem wyrażonym uprzednio przez Izbę Karną Sądu Najwyższego, tj. organ sądowy, który byłby właściwy do rozpoznania takiego zażalenia, gdyby wspomniane przepisy nie stały temu na przeszkodzie, adwokacki sąd dyscyplinarny może (względnie powinien) pominąć stanowisko wyrażone przez Izbę Dyscyplinarną Sądu Najwyższego?

- 4) Czy jeżeli w sprawie, o której mowa w pytaniu trzecim, adwokackiemu sądowi dyscyplinarnemu przedstawiono do rozpoznania odwołanie Ministra Sprawiedliwości, zaś:
 - a) jednym z czynników, które w ocenie Sądu Najwyższego wyrażonej w wyroku z dnia 5 grudnia 2019 r., sygnatura akt III PO 7/18, a także w ocenie adwokackiego sądu dyscyplinarnego, uzasadniają przyjęcie, że Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego, tj. organ, o którym mowa w pytaniu trzecim w lit. a, nie jest niezawisłym i bezstronnym sądem w rozumieniu art. 47 Karty, jest wpływ władzy wykonawczej, w tym właśnie Ministra Sprawiedliwości, na jej skład osobowy,

- b) funkcję Prokuratora Generalnego, który zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Izbę Dyscyplinarną Sądu Najwyższego, tj. organ, o którym mowa w pytaniu trzecim lit. a, miałby być uprawniony do wniesienia kasacji od postanowienia zapadłego na skutek odwołania, zaś zgodnie ze stanowiskiem Izby Karnej Sądu Najwyższego, tj. organu sądowego, o którym mowa w pytaniu trzecim lit. b, oraz zgodnie ze stanowiskiem adwokackiego sądu dyscyplinarnego, takiego uprawnienia nie posiada, pełni z mocy prawa właśnie Minister Sprawiedliwości, to adwokacki sąd dyscyplinarny winien pozostawić odwołanie to bez rozpoznania, jeżeli tylko w ten sposób może zapewnić zgodność postępowania z art. 47 Karty, a w szczególności uniknąć ingerencji w to postępowanie ze strony organu niebędącego niezawisłym i bezstronnym sądem w rozumieniu tego przepisu?

(¹) Dz. U. 2006, L 376, s. 36

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht
(Austria) w dniu 4 lutego 2020 r. – K / Finanzamt Linz**

(Sprawa C-58/20)

(2020/C 191/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K

Pozwany organ: Finanzamt Linz

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 135 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2006/112/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „zarządzanie specjalnymi funduszami inwestycyjnymi” oznacza również wykonywanie zadań podatkowych powierzone przez spółkę zarządzającą osobie trzeciej polegających na zapewnieniu zgodnego z prawem opodatkowania dochodów z funduszy inwestycyjnych uzyskiwanych przez posiadaczy jednostek uczestnictwa?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht
(Austria) w dniu 4 lutego 2020 r. – DBKAG / Finanzamt Linz**

(Sprawa C-59/20)

(2020/C 191/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DBKAG

Pozwany organ: Finanzamt Linz